

Lenino vardo kolūkio pirmininkas Jonas Gudauskas užrakino kolūkio kontorą, išidėjo raktą į kišenį ir susirinkusiems kontoros, transporto, apylinkės tarybos ir kultūrinio įstaigų darbuotojams pasakė:

— Padirbėsime rugiapiūtės bare. Dienos dabar gražios, reikia kuo greičiau sudoroti žiemkenčius.

Į talką laukininkystės brigadų žmonėms atėjo naujos jėgos. Rugiapiūtė paspartėjo.

Septynios kertamosios ir po 8—10 porų kirtėjų su dalgiais darbuojasi brigadų pabarėse. Darbo nemaža. 270 ha žiemkenčių pribrendo. Bet, organizuotai stoje į barą, kolūkiečiai nenusimena.

— Pernai net dvylika dienų darbuojamės prie žiemkenčių, gi šiemet net aštuonių nereikės, — džiaugėsi trečiosios brigados brigadininkas Gečiauskas. — Jau šeštadienį pabaigtuvų vainiką pinti tikimės.

Ir nuptynė. Brandūs rugiai išsirikiavo guhomis. Jau pargirgždėjo pirmieji vežimai į klojimus. Netrukus sugaus kuliavimo.

Dabar nėra svarbesnių reikalų, kaip rugiapiūtė. Šiam darbui turi būti sutelktos visos jėgos. Ir kur tas padaryta, stropių žemdirbių triūsų išaugintas javas kruopš-

čiai sudorojamas, neleidžiama žūti nė vienam grūdui.

Derliaus nuėmimas priklauso, visų pirma, nuo geros darbo organizacijos, nuolatinio brigadininkų rūpinimosi derliumi. „Punktuko“ kolūkyje rugiapiūtė prasidėjo tik antadienį, o dabar jau baigiama. Laukininkystės brigadininkai Gražys ir Kučys sutelkė rugiapiūtės darbams visus kolūkie-

DERLIUS — SVARBIAUSIA

čius, net seniolus ir paauglius. Ir tat telšinga. Juk nuo derliaus priklauso visų kolūkiečių ateitis, sotė rytdiena. Dirbama čia apskalčiuotai, apgalvotai, su perspektyva. Brigadininkai tiksliai žino, kada bus nukirsta paskutinė užuogana, kada rugius veš ir kuls.

Bet kai kur dar tebesiraminama gražiais orais ir rugiapiūtės baruose neskubama. Per lėtai rugius plau-na, kibirkštiečiai. O paskubėti reikia. Juk jau ir miežiai bala ir lineliai geltonuoja, ir vasariniai kviečiai

auksiniu atspalviu švyti. Gi rugių varpos, kaitros apsvilintos, netrukus ims trupėti, byrės brandus grūdus. Todėl kolūkių valdybos turi sutelkti visus kolūkiečius, kontorų ir kultūrinio įstaigų darbuotojus į rugiapiūtės barą. Nėra ko dabar dairytis nei į saulę, nei į kalendorių laukiant sekmadienį. Kai jėgos dar ne kluone, išsėti anksti. Nieko nelaukiant reikia paleisti į darbą kuliavimą, iškulti sėklai skirtus žiemkenčius.

Visų Jūsų proletarai, stengkitės!

KOLŪKIUŲ DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

1959 m.

liepos

26 d.

Sekmadienis

Nr. 60 (1043)

KAINA 15 KAP.

EINA NUO 1948 M.

Organizuotai ir vieningai

Rašo V. Polikevičius

„Lenino keliu“ kolūkio pirmininko pavaduotojas

Atėjo pats karščiausias darbų metas — rugiapiūtė. Visose penkiose laukininkystės brigadose tik trumpam sustoja kertamosios, pakeičiamos arklių poros ir vėl guldomy rugių šnaresys liejasi per lauką. Visi kas gyvas pluša laukuose. Ir pagyvenę kolūkietis, ir paauglys dabar rugiapiūtės bare.

Ankstyvi darbe V laukininkystės brigados nariai. Kai brigadininkas Bieliūnas pranešė žmonėms, kad tiesiog iš lauko bus vežami ir kuliavimui rugiai, mechanizatoriams žmonių ilgai laukti neteko. Net 4 sunkve-

žimiai vienas po kito veža brigados derlių prie kuliavimosios. Traktorininkas Jasaitis užvedė traktorių „Belorusj“ ir kuliavimosios žiotys ėmė virtoji ir kitos laukininkystės brigados.

pėdus. Brandūs pirmųjų septynmečio metų derliaus grūdai byra į maišus. Organizuotai ir vieningai veža rugius ketvirtieji ir kitos laukininkystės brigados.

Rugiai plaukia į klojimus

Antradienį pradėjo rugiapiūtę Cerniachovskio vardo kolūkio I, II ir III brigadų kolūkiečiai penktadienį jau pradėjo vežti rugius į klojimus. Laukininkystės darbuotojams talkininkauja transporto, kontoros darbuotojai, fermų vedėjai. Gerai organizuoti darbai II laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje Kisieliaus. Čia jau suvežti rugiai nuo 8 ha. Visame kolūkyje jau suvežti javai nuo 30 ha ploto.

I. Akelis

Kolūkietai, brigadininke!

Skubėkite sudoroti žiemkenčius. Pirmūnų pavyzdžiu organizuokite sėklinių javų kuliavimą!

Dūzgia kuliavimo

Anksti šiais metais subrendo žiemkenčiai „Paryžiaus Komunos“ kolūkyje. Abiejose laukininkystės brigadose dabar pats darbų įkarštis. Ten, kur praeina kertamosios, eilėmis rikluojasi vis naujos ir naujos rugių gubos.

II laukininkystės brigadoje rugiapiūtė eina į pabaigą. Anksčiau nuplauti rugiai pradėti vežti. Kolūkiečiai Morkūnas, Gindre-

nienė ir Strazdas pirmieji į kluonus įvežė naujo derliaus vežimus. Derlius vežamas ir sunkvežimiais. II brigadoje šoferis Tamošius per dieną suveža derlių nuo 2—2,5 ha ploto.

Brigada organizavo javų kuliavimą. Dūzgia kuliavimo „MK-117“ ir iš brandžių rugių varpų byra gražūs sėkliniai grūdai.

M. Valaitis

Pirmos laukininkystės brigados brigadininkas Bražionis seseris Stasė ir Samparloną Petronaites rado besilinsčius pavėsyje.

— Ryt rugius kertam, — pasakė jis. — Ateikit padirbėti.

— Oi, oi, oi, kaip šona diegia, — sudejavo, net griktelėjusi dantimis, Stasė.

— Sesel, sesel, kaip puslajų laužia, — storesniu balsu ėmė antrinti Samparlona.

Brigadininkas paklausė širdį veriančių dejonų ir išskallavo toliau. Taip jau visuomet su seserimis Petronaitėmis: lyg tik koks skubėsni darbas, jos tuoj ima dejuoti, kalšioti visokių popierėlius, neva įrodančius jų būtas, esamas ir būsimas ligas. Į darbą jų ir su lenclūgu nelštemp-

si. O lyg tik brigadininkas apleidžia kiemą, sesulės su skanta suktis. Viena amžinai veda reikalus teismuose, kita daržą tvarko, visas pakrūmes uogaudama ir grybaudama išnaršo, kelių rajonų turgus aplekia. Taip sukantis, žinia, ir sveikata kartais sušlubuoja.

Vis tik rugiapiūtę ketvirtadienį pirmą brigadą pradėjo. Didžiuliam 90 ha žiemkenčių masyve išsirikiavo 7 kirtėjai ir 7 rišėjos. Išplaukė Jono Šaltenio ir Antano Rudzinskio vairuojamos kertamosios. Tik neilgai jos dirbo. Rudzinskio vairuojama kertamoji jau pirmoje užuoganoje sucypė, traktelėjo ir sustojo.

Ją apspito kolūkiečiai ir kalviai. Jau aštuntą dešimtį pradėjęs nagingas ir darbštus kalvis Juozas Šaltenis bematant aptvar-

kė mašiną, bet už pusvalandžio ji vėl užsložiavo.

— Argi šitaip dirbama? — širšta kalvio padėjėjas K. Petronis. — Paskutinėmis dienomis teko remontuoti kertamasias. Net išbandyti nebebuvo laiko.

Kelstai kolūkio valdyba ruošėsi rugiapiūtei. Kai remontuojantiems kertamasias kalvams prireikė 6 m ilgio lentos, valdyboje nustebo:

— Net šešių metrų? Reikia patikrinti!

Autoritetingi asmenys tikrino, ar tikrai tiek reikia. Mat, gal kartais užteks ir 5 metrų 95 centimetrų. Dėl tų penkių centimetrų ištisą dieną kalviai prastovėjo be darbo.

Na, bet nagingi kalviai be abejonės, baigs tvarkyti kertamas. Tik ir dviem kertamoms dirbant suvėluotai pradėta rugiapiūtė užsities 10—11 dienų.

— Ryt dalgiais rugių nebekirsim, — sako brigadininkas. — Visi eis prie kertamųjų.

Brigados sąrašė 33 darbingi kolūkiečiai, o dirba tik šešiolika.

Kur gi kiti? Bražionis skalčiuoja: vienas degalų

pilstytoju, kitas išdavėju, trečias piltuvėlio laikytoju, ketvirtas vėl kažkokioms svarbioms pareigoms paskirtas. Keletas ir tinginio liga susirgo. Štai mokinės Gražina Gudauskaitė ir Aldona Juciūtė: Gražina jau nutė, ne ką stambesnė už rugių pėdą, o darbuojasi net gražu žūrėti. O abiturientė Aldona paežerėliais vaikščioja, vandens lėlijas rankioja, arba išlitas valandas žiovauja pavėsyje. Gi brigadininkas nepriverčia tinginės padirbėti.

— Bloga vasara, — almanuojama kontoroje. — Na ir kam tokie karščiai reikalingi? Išbyrės rugiai...

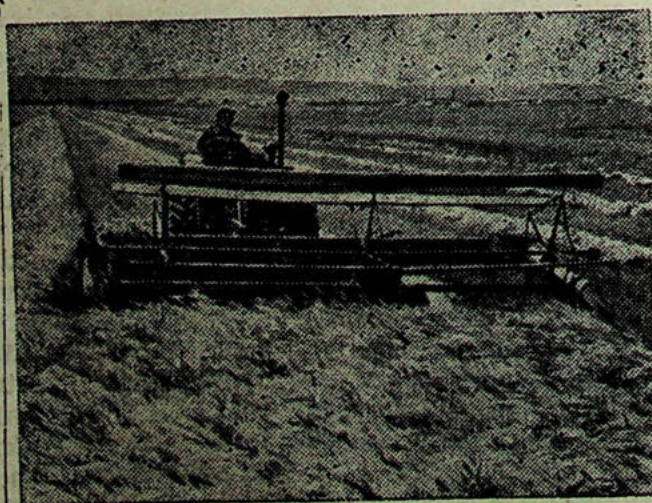
Tikrai išbyrės, jei kolūkio pirmininkas Grigaitis ir valdyba nepasius į brigadas padirbėti visų gausių pareigūnų, jei visi kas gyvas nepluše rugių laukuose. O vien tik gausaus įvairių pareigūnų ir tariamų ligonių būrio pasilutimas į rugiapiūtės barą, papildytų visas tris brigadas po 10—15 žmonių.

K. JANULIONIS

CERNOVICŲ SRITIS. Srityje pilnu tempu vyksta javapiūtė. Organizuotai sudoruoja derlių Novoselecko rajono „Zoria komunizmu“ kolūkis. Čia vidutinis grūdų derlius siekia 35 centnerius iš hektaro.

Nuotraukoje: kolūkio „Zoria komunizmu“ mechanizatorius I. N. Michailiuk plauna javus. Per dieną jis nuplauna 20—22 ha javų, taigi viršija normą 5—7 ha.

V. Karlovo (TASS) nuotr.

RAJONO PREKYBA SEPTYNMETYJE

Kaskart vis gražesnis tampa darbo žmonių gyvenimas. Darbo žmonių gerovės kilią bene geriausiai nusako prekybos tinklo darbas. Kasmet vis daugiau parduodama rajono gyventojams įvairiausių prekių ir maisto produktų. Jei palyginsime su 1949 metais, tai pernai duonos gaminių buvo realizuota 3 kartus daugiau, mėsos — 2,5 karto, sviesto — beveik šešis kartus

daugiau. Žymiai daugiau buvo parduota gyventojams pieno produktų. Apie nuolat gerėjantį rajono darbo žmonių gyvenimą ryškiai kalba ir tas faktas, kad radijo ir muzikos prekių pernai buvo parduota už 10 kartų didesnę sumą, avalynės ir trikotažo gaminių 3 kartus daugiau, negu prieš 9 metus.

Nuolat didėjant

darbo žmonių poreikiams, rajone nuolat plečiamas prekybos tinklas. Šiuo metu yra įsteigta 40 parduotuvių, veikia 10 visuomeninių maitinimo įstaigų. Didelis dėmesys atkreiptas į prekybos taškų organizavimą kaimo vietovėse. Dabar 17 parduotuvių yra kaimo vietovėse. Jos aptarnauja kolūkiečius. Vis platesnį užmojį įgauna tokia

nauja prekybos forma, kaip kioskai bei parduotuvės. Tokie kioskai jau įsteigti ir sėkmingai dirba „Tarybinės žemės“, Černiachovskio vardo ir „Laisvo darbo“ kolūkiuose.

TSKP XXI suvažiavimas iš prekybos darbuotojų pareikalavo nuolat gerinti darbo žmonių aptarnavimą būtiniausiomis prekėmis, kelti prekybos kultūrą, ieškoti naujų,

pažangesnių prekybos darbo formų.

Mūsų rajone per septynmetį dar labiau bus išplėstas prekybos tinklas. 1961 metais Anykščiuose bus užbaigta universalinės parduotuvės statyba. Dar šiais metais mieste bus įrengta žibalo parduotuvė. 1962 metais bus pastatyta universalinė parduotuvė Debeikiuose, o 1963 metais — Skiemonyse. Artimiausiu metu Anykščiuose bus atidaryta kavinė, kurioje lankytojai patys apsitarnaus. Už dviejų metų bus pastatyta moderni kepykla, kuri patieks gyventojams geros kokybės duonos ir pyrago gaminių. Prie Šventosios upės sekančiais metais bus Rajono prekyba septynmetį užbaigta didžiulio restorano statyba, prie miesto visuomeninio maitinimo įstaigų įrengiamas šiltadaržis, kuris vartotojams patieks ankstyvasias daržoves. Tikslu palengvinti šeiminių darbą, bus įrengta maisto pusfabrikačių parduotuvė.

Didelis dėmesys kreipiamas prekybos

darbuotojų kadro paruošimui. Į prekybos tinklą jau priimta nemaža jaunimo, kuris ir dirba, ir neakivaizdiniu būdu mokosi prekybos technikuose. Aišku, kad tokie darbuotojai sugebės įsiklausyti į darbo žmonių pageidavimus, užtikrins kultūringą prekybą.

Deja, šiuo metu prekybos darbe dar yra nemaža nesklandumų ir trūkumų. Ne visada dar pirkėjas gali nusipirkti jam būtinai reikalingą prekę, pasitaiko, kad atskiri prekybos darbuotojai grubiai elgiasi su pirkėjais. Dar nemaža trūkumų yra ir viešojo maitinimo įstaigų darbe.

Tačiau rajono prekybos darbuotojų kolektyvas bendromis jėgomis stengiasi visus tuos trūkumus išgyvendinti ir kovoja už tai, kad darbo žmonių reikmės būtiniausiomis prekėmis ir maisto produktams būtų pilnai patenkintos.

V. PARACHONKO
Raikopasjungos valdytojo pavaduotojas

SKAITYTOJŲ laišukai

Labai nudžiugo Lenino vardo ir kitų aplinkinių kolūkių kolūkiečiai, kai Utenos kelių eksploatacijos ruožas ėmė asfaltuoti plentą. Bet išėjo kiek kitaip. Plento ruožą ties ta vieta, kur vieškelis Bijaičiai — Juškonys — Klivėnai išeina į plentą, remontuoja Ukmergės KER darbuotojai. Na, jie išvarė kokių trijų metrų gylio kanalą tarp vieškelio ir plento ir taip paliko.

— Kodėl mus atkirtot nuo plento? — pakėlė balsą kolūkiečiai.

— Projekte apie jūsų vieškelio sujungimą su plentu nieko nepasakyta, — atsikirtė remonti-

ATKIRSTI...

ninkai.

— Tad ką mums daryti?

Remontininkų viršininkai akimis išmatavo griovį, žvilgtelėjo į kolūkio sunkvežimį ir nusprendė:

— Nieko. Tik teks jums šokuojančias mažas išsigyti.

— Kokias? — ištempe ausis kolūkiečiai.

— Šokuojančias. Na, privažiavai štai griovį ir — strykt!

Irgi priemonė

Kaip niekada anksčiau karšta šių metų vasara. Tokią dieną žmogui norisi pavalgyti ką nors šaltesnio, gaivinančio. Tačiau Anykščių arbatinėje lankytojų poreikiais nesirūpinama, patiekalai nepaįvairinami. Taip liepos 23 dieną

užėjau į arbatinę papietauti. Buvo pats pietų metas.

— Gal atnešumėt man šaltibarščių lėkštę, — paprašiau priešios padavėjos.

— Nėra, matyt, dar nepagamino.

Parodžiau padavėjai meniu, kur buvo aiškiai parašyta, kad visas sriubas, tame tarpe ir šaltibarščius, lankytojas gali gauti

ilgai stebėjosi remontininkų viršininkų išradimu kolūkiečiai, kol galop nusprendė: reikia paieškoti, ar neatsiras įstaigos, kuri priverstų remontininkus pašokinėti ir sujungti vieškelį su plentu.

P. RUSTEIKA

nuo 10 val. ryto. Norėdamas įrašyti savo pasiūlymus, paprašiau, kad atneštų man skundų — pageidavimų knygą. Praėjo pusvalandis, ir vietoje knygos man atnešė lėkštę šaltibarščių. Tačiau, matyt, ne visi lankytojai žino tokią priemonę norimiems patiekalais gauti.

J. Baranauskas

Draugiškas teismas

Darbščiame Anykščių plytų ir drenažo vamzdžių gamyklos kolektyve dar vis atsiranda darbininkų, nesilaikančių darbo drausmės. Kovai su šiomis negerovėmis įmonės administracija, partinė, komjaunimo ir profsąjungos organizacijos nutarė suorganizuoti draugišką teismą. Įmonės darbininkų susirinkime draugiško teismo pirmininku išrinktas Povilas Balčiūnas, nariais — J. Rozalis, L. Šeduikis ir keletas kitų.

Liepos mėn. 22 d. draugiškas teismas svarstė darbo drausmės laužytojų Edvardo Venclovo ir Janinos Aušrotaitės bylas.

Nejaukiai pasijuto Venclova su Aušrotaitė teisme. Teismas pasmerkė darbo drausmės laužytojus ir pasiūlė administracijai juos viešai išpėti.

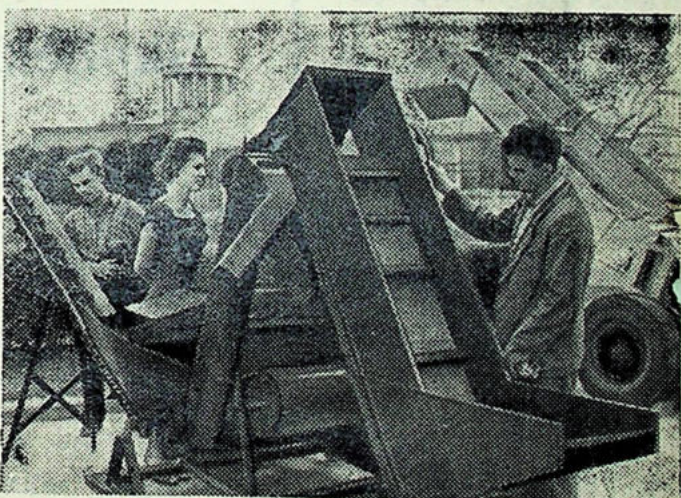
Venclova ir Aušrotaitė pasižadėjo ateityje griežtai laikytis darbo drausmės.

Darbininkai tikisi, kad draugiškas teismas padės greitai laikui likviduoti pravaikštas. J. PUSLYS

DIDŽTURČIAI APAŠTALAI

Beveik prieš 550 metų lietuvių tauta buvo priversta priimti krikštą. Kardui ir ugnimi skynė kryžiuočiai „dangiškajam tėvui“ kelią į Lietuvą. Iš svetur atkviesti vyskupai ir kunigai nesugebėjo privilioti naujakrikštų į tik ką pastatytas bažnyčias. Lietuviai jas sugriaudavo, sudegindavo, kunigus išvaikydavo. Pavyzdžiui, praėjus metams nuo krikšto, žemaičiai išvaikė Varnių vyskupijos kunigus, sudegino bažnyčias.

Siekiant palaužti lietuvių tautos pasi-

MASKVA. TSRS liaudies ūkio laimėjimų parodos lankytojai apžiūri kuliama „MKP-3“, skirtą kukurūzų burbuolių kultūrai. Per valandą ji iškulia 3 tonas burbuolių.

V. Sobolevo (TASS) nuotr.

mą ir jos ginkluotąsias pajėgas. Greta armijos ir aviacijos ji stiprina karinį jūrų laivyną, siųsdama į jo gretas geriausius savo sūnus, aprūpindama jį naujausia technika.

Komunistų partijos įkepiami, kariniai jūrininkai, kaip ir visi tarybiniai kariai, Didžiojo Tėvynės karo metais rodė masinį didvyriškumą, tvirtą narsumą ir drąsą. Partija, vyriausybė ir liaudies aukštai įvertino laivyno nuopelnus Tėvynei, kovinius jūrininkų žygius. 350 tūkstančių jūrininkų apdovanoti ordinais ir medaliais, o 515 suteiktas garbingas Tarybų Sąjungos Didvyrio vardas. Karo veiksmų žaizdre grūdinosi laivyno kadrai, ten jie gavo kovinį patyrimą. Studijuodami šį patyrimą, atsižvelgdami į pakitimus karo moksle, jie atkakliai įvaldo jiems patikėtus ginklus ir techniką, grūdina savo moralines ir kovines savybes. Mūsų laivai ėmė plaukioti daugiau ir toliau, dažniau išplaukti į ilgus žygius, tame tarpe ir į užsienį. Pastaraisiais

metais tarybinio laivyno vėliava plevėsavė Sanchajaus ir Splito, Partsmuto ir Duoro, Burgo ir Konstancos, Duro ir Helsinkio, Stokholmo ir Roterdamo, Oslo ir Kopenhagos uostuose. Ir visur tarybiniai jūreiviai ir karininkai puikiai saugojo savo laivyno, savo socialistinės Tėvynės garbę.

Pasiaukojanti jūrininkų ištikimybė socialistinei Tėvynei. Komunistų partijai, jų visišką vieningumą su šalies darbininkais, kolūkiečiais, inteligentija — laivyno jėgos ir neįveikiamumo šaltinis. Stiprėja jūrininkų ryšiai su įmonėmis ir kolūkiomis: laivyno partinės ir komjaunimo organizacijos vis aktyviau dalyvauja vietinių organų darbe; laivai ir jūrų dalys palaiko glaudų ryšį su LDAALR organizacijomis, kurios propaguoja jūreivystės žinias gyventojų, ypač jaunimo tarpe.

Testiprėja galingasis Tarybų valstybės laivynas!

Papulkininkis
N. TARASENKO

tė, jog jau 1626 m. Lietuvos bajorai skundėsi, kad vien jėzuitų vienuolynas paglemžė trečdalį visos šalies.

DOMINI CANES

Pirmasis į Lietuvą atsikraustė dominikonų ordinas. Tai vienas ano meto galingiausių ir reakcingiausių vienuolynų. Šio ordino rankose buvo inkvizicijos mašina. Dominikonai buvo kryžiaus žygių prieš Lietuvą skelbėjai ir organizatoriai. Kaip naikinti pagonis ir eretikus, jie turėjo didelį patyrimą. (Nukelta 4 psl.)

LINELIAI PAGELTO

Kai balandžio 22 dieną II laukininkystės brigadoje pradėjo sėti linus, ką kolūkiečiai purkštavo: — Sėmenis supūdysime, gyva pinigą į žemės kasame.

Tačiau pasirodė, kad ankstyva linų sėja pasiteisino. 3,3 ha plote lineliai pagelto ir pradėjome linarūtę.

Antros brigados linų rovojoms į talką atėjo kitų brigadų moterys. Dabar linų pasėlių lauke dirba 25 moterys.

R. ZABARSKAS
„Tarybų Lietuvos“ kolūkio pirmininkas

RIAZANES SRITIS. Sta-
rožilovo rajono žemės ūkio
artelės „Udarnyj trud“
mechanizatorius V. F. Ko-
nyčevs dar praėjusiais me-
tais suorganizavo mechani-
zuotą kukurūzų auginimo
grandį.

Siemet V. F. Konyčevs
grandis išpareigojo išau-
ginti po 600 centnerių ža-
liosios masės ir pieninės
brandos burbuolių iš ha
visame 70 ha kukurūzų
plote.

Nuotraukoje: me-
chanizatorius V. F. Kony-
čevs.

A. Kniazevo (TASS) nuotr.

„PERGALĖS“ KOLŪKYJE

Socialistinio lenktyniavimo nugalėtojai

Grandininkas Juo-
zas Meškauskas kol-
ūkio valdybos, revizi-
jos komisijos narius ir
kitų brigadų atstovus
sutiko kukurūzų lauke.

— Tikrinkit, žiūrė-
kit, tik neišlaužykite,
— pasakė jis.

Be baimės laukė
šaukusis grandininkas
tarpbbrigadinio soc-
ialistinio lenktyniavimo eigos
tikrintojų. Į kukurūzus
yra ko pasižiūrėti: tan-
kūs, tamsiai žali, aukš-
ti, lyg miškas.

— Čia tai kukurū-
zai! Derlius po penke-
tą šešetą šimtų cen-
tnerių iš ha tikrai bus,
— džiaugėsi kitų bri-
gadų kolūkiečiai.

Bet kur čia iškęsi
savo pasėliais nepasi-
gyrėsi! Ir Kiaušo bri-
gados žmonės tuojau
apie linus prašėko:

— O mūsų lineliai
— kaip mūras!

— Neblogi, neblo-
gi, — pritarė pirmo-
sios brigados žmonės.

— O pažiūrėtumėt mū-
sų vasarojaus. Tokių
miežių ir vasarinių

kviečių visame kol-
ūkyje nerasi!

Priekabiai, kiekvie-
nų netyčia užsilikusią
usnį pastebėdami, tik-
rino brigadų pasėlius
kolūkiečiai. Ir knietė-
jo rasti pas kaimynus
ką nors blogiau, kaip
savo brigadoje, ir bu-
vo džiugu, kad visame
kolūkyje gražus jėvas
dera.

— O čia gi kas? —
nuvykę į Katuokos
vadovaujamą brigadą
nustebė kolūkiečiai. —
Lyg ir kukurūzai, lyg
ir šiaip koks augalė-
lis...

— Apsijuokė Katuo-
ka...

— E, kur jam iki
mūsų.

— Ugnelės vyru-
čiui pritrūko, — gir-
dėjos dygios pastabos.

Ir tikrai kukurūzai
Katuokos brigadoje,
palyginus su kitomis,
atrodo ne kaip. Jei į
grandininko Meškaus-
ko auginamus kukurū-
zus įbėgusio metinio
versio neberastum, tai
Katuokos kukurūzuose
nebent tik suskurdęs

našlatis ėriukas pasi-
slėptų.

— O lineliai, lyg
perkūno rugeliai, —
kandžiai stebėjosi kol-
ūkiečiai. — Teks Ka-
tuokos brigadai po
šimtą tūkstantėlių pa-
skolinti, nes kitaip iš
kur gi jie pajamas
ims?

Brigadininkui Ka-
tuokai buvo tikrai ne-
jauku. „Ir koks gi bie-
sas sugundė sėti linus
į miežieną, — išraudęs
krimtosi jis. — Dabar
žibink akis!“

Aplankius visas bri-
gadas buvo suvesti
socialistinio lenktynia-
vimo rezultatai. Ge-
riausi kukurūzai pasi-
rodė esą grandininko
Juozo Meškausko. Už
linus pirmoji vieta
pripažinta Kiaušo va-
dovaujamos brigados
linų auginimo grand-
ininkui Juozui Masiui.
Gi vasarą geriaus-
ias pirmoje brigado-
je, vadovaujamoje
Dapkevičiaus.

Grandininkui Juo-
zui Meškauskui įteikta
premią — 500 rublių.

V. BLAZYS
„Pergalės“ kolūkio
agronomas

Linarautė prasidėjo

Ketvirtoje, A. Straz-
do vadovaujamoje,
brigadoje jau pagelto
anksti pasėti linai. Tre-
čiadienį kolūketės su-
rišo pirmus nurautų
linų pėdelius. Revizi-
jos komisijos pirminin-
ko Savicko vadovauja-
mi kolūkiečiai baigia
paruošti linmarkas.

P. ŠALTIS

Organizuojamas dūdų orkestras

— Sugėbėtumėt su-
organizuoti dūdų or-
kestrą? — kartą prieš
valdybos posėdį pa-
klauskė kolūkio pirmi-
ninkas Vladas Sosta-
kas kultūros namų di-
rektorius Rukšas.

— Sugėbėtume. Bet
gi instrumentų nėra.

— Bus. Valdyba nu-
mato nupirkti instru-
mentus.

Nuo šio pokalbio
praėjo nedaug laiko.
Ir štai ketvirtadienį į
kolūkį jau pargabenti
instrumentai. Ne tik
instrumentus dūdų or-
kestrui, bet ir pianiną
gavo „Pergalės“ kol-
ūkio kultūros namų
saviveiklininkai.

J. VYTAS

Už linus — didžiulės pajamos

(Pasakoja „Švyturio“ kolūkio agronomas
A. Šakėnas)

Šis metais mūsų kolūkyje 40 ha plote
dera linai. Jau nuo ankstyvo pavasario kol-
ūkiečiai pradėjo rūpintis linų priežiūra. Pa-
sirodžius pirmosioms piktžolėms, jas naikino-
me chemikalais. Naudojome „Dikoteks-30“.
Bet dar kai kuriuose plotuose piktžolių pasi-
liko. Jas iš linų pasėlių išravėjome. Dėl to
pasėliai gražiai auga ir žada gerą derlių.
Prašys dar kiek laiko ir mes pradėsime linų
rovimą. Pas mus jau kelinti metai kaip linų
tvarkymas pavedamas kolūkiečiui K. Pak-
šui, kuris prižiūri, kad linai būtų teisingai
išmirkomi, išklajėjami ir pan. Mūsų kolūkis
yra linų sėklininkystės kolūkis, todėl visa
gauta sėkla pristatoma valstybei. Pirmiausia
sėklą išskuliam, po to išvalom, padžiovinam ir
patikrinę kokybę, pristatom pluoštą, o ne
šiaudėlius, nes patlems sudorjus linus, gau-
nama daug daugiau pajamų. Praėjusiais me-
tais mūsų kolūkis gavo 421 tūkstantį rublių
pajamų iš 40 ha ploto. Šiais metais iš tokio
pat ploto numatom gauti 500 tūkstančių rub-
lių pajamų.

KALININO SRITIS. TSRS Aukščiausiosios Tarybos
Prezidiumo įsaku Vyšnijvoločko medvilnės kombinato
verpėjai V. I. Gaganovai suteiktas Socialistinio Dar-
bo Didvyrio vardas.

Sis garbingas vardas jai suteiktas už puikų pasi-
aukojantį darbą, besąlyginį atsidavimą komunistinės
visuomenės kūrimo reikalui. Valentina Gaganova sava-
noriškai perėjo dirbti iš pirmaujančios, kurioje žymiai
daugiau uždirbdavo, į atsiliekančią brigadą ir ten su-
gebėjo dirbti taip, kad atsiliekanči brigada pasivi-
jo pirmaujančias.

Nuotraukoje: Valentina Gaganova (centre)
fabriko komjaunimo komiteto posėdyje. Sprendžiamas
klausimas dėl sekmadienio žygio į jaunimo turistinė
stovyklą.

L. Porterio (TASS) nuotr.

Pajamos už baltuosius dobilus

Pernal „Skiemonų“ kol-
ūkis pasirūpino baltųjų do-
bilų sėklos ir ją apsejo 42
hektarų plotą.

Keturias dienas visų
brigadų žmonės darbavosi,
sudorodami užaugintus sėk-
lai baltuosius dobilėlius.
Padirbėta iš peties. Bet už
tai ir pajamų kolūkis gaus
už dobilus beveik pusę mi-
lijono rublių. Kolūkio ag-
ronomė paskaičiavo, kad
vidutiniškai iš kiekvieno
hektaro bus prikuliama
aple 250 kg dobilų sėklos.
Palikus sandėlyje tai, ką
kolūkiečiai pernai pasėjo,
už realizuotą baltųjų dobi-
lų sėklą numatoma gauti
aple 400.000 rublių paja-
mų.

Br. Audronis

nės nebijo taikus lenk-
tyniavimo su kapitaliz-
mu, jie vieningai remia
Tarybinės vyriausybės
užsienio politiką — jos
kovą už tarptautinio
įtempimo mažinimą, už
taikos visame pasaulyje
stiprinimą.

Tačiau taikioms TSRS

šalys išleisdavo ginkla-
vimiui apie 4 milijar-
dus dolerių.

Brandindami savo ag-
resyvius planus prieš
TSRS ir visą socialisti-
nę stovyklą, imperialis-
tai svarbią vietą skiria
karo veiksmams jūroje.
Siaurės Atlanto blokui
priklausančios
valstybės vis la-
biau stiprina kari-
nio-jūrų ginklavi-
mosi varžybas.

Atsižvelgdamas

į dabartinę padėtį, im-
perialistinių valstybių
karinius pasiruošimus,
TSKP XXI suvažiavi-
mas paragino tarybinę
liaudį ir jos karius būti
labai budriems, dar
aukščiau pakelti šalies
gynybinį pajėgumą.
„Kol yra agresyvi impe-
rialistinė stovykla, —
nurodė suvažiavimas,
— Tarybų valstybė pri-
valo stiprinti ir tobu-
linti šlovėingąsias gink-
luotąsias pajėgas — ar-
miją ir laivyną, kurie
saugoja tarybinės liau-
dies socialistinius iško-
vojimus ir taikų darbą“.

Vadovaudamasi parti-
jos XXI suvažiavimo
nurodymais, tarybinė
liaudis nuolat tobulina
gynybinį šalies pajėgu-

KOVINIS TSRS JŪRŲ SIENŲ SARGYBINIS

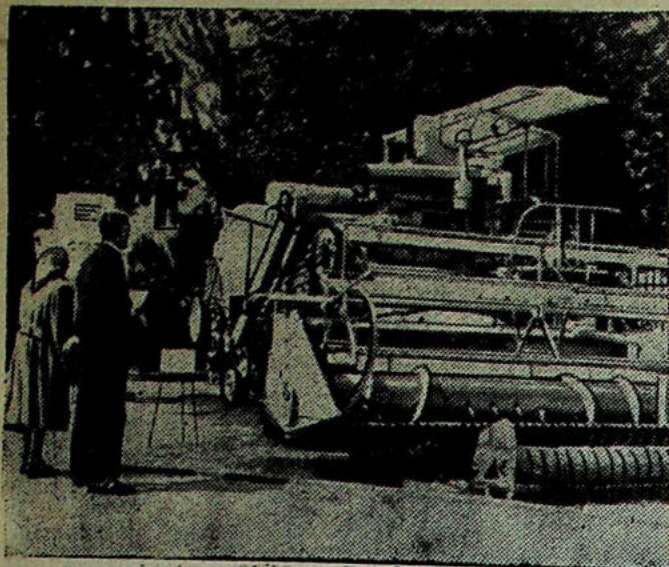

Tradicinė Tarybinio
Karinio Jūrų Laivyno
diena šiemet ypač įzy-
mi. Istorinių partijos
XXI suvažiavimo, TSKP
CK birželio Plenumo
nutarimų nušviesta ji
švenčiama esant neregė-
tam gamybiniam ir po-
litiniam tarybinės liau-
dies pakilimui, jai įgy-

vendinant išplėstinės
komunizmo statybos
programą. Visoje šalyje
plinta galingas visos
liaudies lenktyniavimas
už septynmečio įvykdy-
mą pirma laiko.

Septynmečio planas
ryškiai išreiškia taikin-
gą tarybinės liaudies
politiką. Socialistinės
visuomenės darbo žmo-

pavojingą „liūną“
savo partnerius
agresyviuose blokuose,
steigdami jų teritorijoje
atomines ir raketines
bazes. Net oficialiais
duomenimis, kasmetinės
tiesioginės NATO daly-
vių karinės išlaidos pa-
siekė 60 milijardų do-
lerių, tuo metu kai prieš
30 metų visos pasaulio

Pavyzdingas laiškininkas

„Tarybinio artojo“ kolūkiečio laiškininkas Juozas Baliuka užsitarnavo kolūkiečių autoritetą. Jau šeštus metus jis dirba kolūkiečių laiškininku, sąžiningai kiekvienai kolūkiečio šeimai įteikia laikraščius ir laiškus.

Kolūkiečiai noriai prumeruojasi laikraščius,

nes žino, kad Baliuka juos pristatys laiku. Į 70 jo aptarnaujamų kelmų ateina 149 laikraščiai ir žurnalai. Antrame pusmetyje neliko nė vienos šeimos, kurios nelankytų mažiau kaip 2—3 laikraščiai.

O. AUGUSTINAITE

Tarptautinės pabiros

SEULAS — „GAISRŲ MIESTAS“

„Gaisrų miestas“ — taip dabar Pietų Korėjoje vadinama lisymanininkų sostinė Seulas.

Seulas taip pavadinamas ne atsitiktina. Kaip praneša Pietų Korėjos telegramų agentūra Tonjan Tchonsin, per pirmąsias 50 šių metų dienų mieste buvo užregistruoti 59 dideli gaisrai. Ugnyje žuvo daug gyventojų. Toli gražu nepilnai duomenimis, gaisrų padaryti nuostoliai Seule siekia daugiau kaip 365 milijonus chvanų.

Savaime nusteblina didelės gaisrų skalčius mieste,

kur dauguma butų, ypač pakraščiuose, neatitinka priešgaisrinės apsaugos reikalavimų. Tačiau pagrindinė šios tikrai stichinės nelaimės priežastis yra ta, kad lisymanininkų klika nesiima reikiamų priešgaisrinių priemonių.

Padažnęję gaisrai padaro didžiulį nuostolių Pietų Korėjos gyventojams. Padegėliai, neturėdami galimybės pasistatyti naujo namo ir įsigyti reikalingo turto, papildo ir be to didelę valkatų ir elgetų armiją.

DIDŽTURČIAI APAŠTALAI

(Atkelta iš 3 psl.)

nes iki atsikraustant į Lietuvą jau buvo nužudę apie porą milijonų žmonių. Ir šie „viešpaties šunes“ (domini canes) — kaip jie save vadino, nesidrovėjo būti ir ponų šunimis.

Lietuvos feodalai matė, kad domininkonai yra feodalinės ideologijos ir santvarkos stiprintojai. Už savo paslaugas išnaudotojams ordinas buvo apdovanojamas dideliais turtais.

Domininkonų ordinui priklausančių dvarų, smuklių, namų ir kitokio turto atsirado Vilniuje, Kaune, Raseiniuose, Žemaičių Kalvarijoje, Virbalyje, Palevėnėje, Merkinėje, Liškiavoje, Verkiuose, Trakuose, Grinkiškyje, Šumske ir daug kur kitur. Vi-

suose dvaruose ir kaimuose jie turėjo baudžiauninkų. Vien Vilniaus vyskupijoje 19 šimtmečio viduryje domininkonams priklausė 1.456 baudžiauninkai ir 124 laisvieji žmonės. Tuometinį jų kapitalą sudarė 63,5 kg aukso ir 58.348 rublių sidabru. Dabar tai būtų ne mažiau kaip 10 milijonų rublių.

Turtų jie įsigydavo įvairiais būdais. Be didelių dovanų jie gaudavo tikinčiųjų palikimą. Daug įplaukų į domininkonų kasą duodavo įtarti erezijoje žmonių atsipirkimai nuo inkvizicijos tortūrų, procentai už paskolintus pinigus ir t. t.

TURTUOLIŲ SARGYBINIAI

Didelis dominikonų konkurentas ir dar

LENKIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA. Paskutiniu metu Lenkijos Liaudies Respublikos pramonė pagamino nemažą naujų tipų mašinų.

Nuotraukoje: kombainai „KZB-3A“, pagaminti Plocko žemės ūkio mašinų gamykloje.

Lenkijos centrinės fotoagentūros nuotrauka

KAS KLIUDO ŽENEVOS PASITARIMO SĖKMEI

Savaltė, praėjusi po to, kai vėl pradėjo darbą užsienio reikalų ministrų Ženevos pasitarimas, parodė, kad jo dalyvės — Vakarų valstybės iš esmės tebesilaiko savo ankstesnių pozicijų. Pasaulio visuomenė tikėjosi, kad jos, vėl pradėjus dirbti pasitarimui, teigiamai atsakys į Tarybų Sąjungos birželio 19 d., t. y. dieną iki pertraukos paskelbimo, pateiktus pasiūlymus. Šios viltys turėjo pagrindo, nes mūsų šalis eile klausimų atsiliepė į Vakarų valstybių poziciją. Tai pripažino ir daugelis laikraščių pačiose Vakarų šalyse. Amerikos „Niujor Taims“ rašė, kad padidėjo viltis ribotai susitarti dėl Vakarų Berlyno ir aukščiausiojo lygio pasitarimo surengimo.

Tačiau praėjusią savaitę

Vakarų šalių ministrai neįrodė, kad jie pasirengę siekti savitarpyje priimtinių susitarimų remiantis Tarybų Sąjungos pasiūlymais. Kartu jie neišskėlė ir jokių savų konstruktyvių pasiūlymų. „Tuo metu, kai Tarybų Sąjunga aiškiai siekia pateikti kažkokius pa-

suprantamo kurso“.

Kartu užsienio spauda pažymi, kad Vakarų valstybės nėra vieningos. Anglija, rašo laikraščiai, pasirengusi „protingoms savitarpio nuolaidoms“, o Prancūzija kartu su Ade-

lo Tarybų Sąjunga, įgalintų pačius vokiečius išspręsti Vokietijos suvienijimo klausimą ir paruoštų talkos sutarties su Vokietija sudarymą. Bonos valdantieji sluoksniai nori, kad Vakarų Berlynas, kaip ir anksčiau, liktų baze ardomajai veiklai prieš Vokietijos Demokratinę Respubliką ir kitas socialistines šalis.

Didelį Europos visuomenės pasipiktinimą sukėlė vadinamasis Adenauerio memorandumas Jungtinėms Amerikos Valstijoms, Anglijai ir Prancūzijai. Šiame memorandume Adenaueris iš esmės siūlo nutraukti Ženevos derybas. Tuo būdu, Bonos valdantieji sluoksniai vėl pasirodo kaip pikčiausi tarptautinio bendradarbiavimo priešinai.

Visame pasaulyje vis garsiau skamba reikalavimai nutraukti sabotажą Ženevoje ir siekti susitvarkyti visuotinės talkos ir tautinio saugumo intencijas. A. SATILOV

siūlymus ir daro nuolaidas, amerikiečiai lieka beviltiškai užsispyrę“, — pažymi Anglijos laikraštis „Reinolds Nius“. Kito laikraščio „Manchester Guardian“ apžvalgininkas rašo, kad Vakarų valstybių užsienio reikalų ministrai nuo pat pradžių, kai buvo atnaujintos derybos, „laikosi nuostabiškai nenuoseklus ir ne-

valdina Vakarų Vokietijos valdantieji sluoksniai. Jie stengiasi neleisti, kad būtų sudarytas bet koks susitarimas Ženevoje, nori išsaugoti dabartinę okupacinę Vakarų Berlyno padėtį ir sukludyti sudaryti visos Vokietijos komitetą. Tuo tarpu tokio komiteto sudarymas iš abiejų Vokietijos valstybių atstovų, kaip siū-

Linksma pas ždanoviečius

Nors darbai šiuo laiku pačiame ikarštyje, tačiau Ždanovo vardo kolūkiečių jaunimas atranda laiko ir pasilinksinti. Šeštadieniais Puodžių kultūros namuose dažnai ruošiami vakarai, gegužinės, knygų aptarmai.

Paskutiniu laiku

buvo aptarta keletas įžymios lietuvių rašytojos Julijos Zemaitytės kūrinų, paskaityta įdomi paskaita „Meilė, santuoka ir šeima“, aptarta keletas geriausių meninių kino filmų. A. Balkeis

KRASnodaro KRAS-TAS. Penktą vasarą veikia Labino rajono kolūkiečių „Rodina“ pionierių stovykla. Čia praleidžia atostogas 135 vaikai.

Nuotraukoje: pionierių stovykloje.

I. Grigorevo (TASS) nuotr.

Gamtos mėgėjo kampelis

Gražią gamtą reikia saugoti

Puiki suyrančiais žilvičiais ir sutaršytomis karklų garbanomis apaugusi Sventoji. Žalia juosta savo vagą žymi ūksmingoji Jara. Ir mūsų rajono veidrodiniai ežerėliai pasipuošę žaliuojančių medžių rūšimis. Visa tai sudaro puikų, nepakartojamą vaizdą. Todėl medžius ir krūmus paupiuose ir

paežeriuose reikia saugoti, globoti. Juk po jų šaknimis į krantus raušiasi sau urovis ūdros, ramiai gyvena audinės ir ondatros. Net bebras medžiais apaugusiame Jaro žemupyje apsigyveno.

Bet kartais paupiais tenka pamatyti ir liūdnius vaizdus. Prireikė kam nors karties — žiū.

rūk ir nukerta me paupyje, o viršūnė šakas palieka pūti, šlamščia pakrante, prie Sventosios malnet keli puikūs žilvičiai puošę aplinką, kirsti.

Gamtos apsaugos įstatymas draudžia kinti augmeniją pašvenčiais, tiek ir kitų upių. Kolūkių įmonių vadovai turi rėti, kad įstatymas būtų laužomas.

L. ZEMAITIS
Visuomeninis gamtos apsaugos inspektorius

RUMUNIJOS LIAU-
RESPUBLIKA. Bukareštes geležinkelio dirb. „Gravica — Rosije“ jas Instrumentalinių o
Adžerpres (Rum)

Redaktorius
Z. VALIAUSKAS